

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **H. X. H.**
zastoupený JUDr. Annou Nguyenovou,
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-17315-13/TP-2021 ze dne 12. 11. 2021, ve věci povolení k trvalému pobytu,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-17315-13/TP-2021 ze dne 12. 11. 2021 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 12. 12. 2021 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-17315-13/TP-2021 ze dne 12. 11. 2021. Uvedeným rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce (rodinného příslušníka občana EU) o vydání povolení k trvalému pobytu, a to odkazem na ustanovení § 87k odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „CizZ“); žalovaný shledal důvodnost nebezpečí, že by žalobce mohl narušit veřejný pořádek, na základě odsouzení žalobce dne 23. 6. 2014 za pokus zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy.
2. Žalobce v žalobě uvedl, že nepochybně, že se od října 2012 do ledna 2013 dopustil jednání, pro které byl následně odsouzen. Správní orgán však nepřihlédl k chování žalobce během trestního řízení a neposuzoval dobu, která uplynula od spáchání trestného činu, a chování a další okolnosti života žalobce v této době. Žalobce se nechal k protiprávnímu jednání přesvědčit staršími krajany z vietnamské komunity, v níž se tehdy pohyboval. Již v průběhu trestního řízení si chybu uvědomil a stal se spolupracujícím obviněným; proto mu byl uložen jen podmíněný trest. Ve zkušební době, která skončila v roce 2019, se osvědčil. Roku 2014 se oženil s českou občankou A. W. a narodily se mu dvě děti; podniká. Jeho současný způsob života a hodnoty jsou zcela odlišné od těch z roku 2012. Žalovaný sice odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2011, ale jeho závěry nerespektoval. Není z něj zřejmé, proč by mělo uvedené trestné jednání žalobce představovat skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 2. 2. 2022 navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že pojem „veřejný pořádek“ je nutno vykládat se zřetelem k účelu jednotlivých ustanovení, v nichž je použit. Je kupříkladu zásadní rozdíl mezi neudělením povolení k trvalému pobytu a vyhoštěním cizince z území ČR. Povolení k trvalému pobytu je nejvyšší formou pobytového oprávnění a činí postavení cizince v mnoha oblastech shodným s postavením občana. Narušení veřejného pořádku je tak třeba hodnotit ve vztahu k trvalému pobytu přísněji než kupříkladu v řízení o správním vyhoštění. Uplynutí zkušební doby neznamená automaticky, že nebezpečí pro veřejný pořádek je zažehnáno. Žalobce může pobývat na území ČR na základě povolení k přechodnému pobytu; zamítnutím jeho žádosti proto nedochází k zásahu do jeho rodinného života.
4. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl soud bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
5. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce podal dne 6. 9. 2021 žádost o povolení k trvalému pobytu jako rodinný příslušník občana EU s nepřetržitým pobytem přesahujícím 2 roky. V rámci shromažďování podkladů rozhodnutí byla do spisu mj. zařazena smlouva o nájmu bytu na ul. V. 112 v Č. T. ze dne 16. 4. 2019 (včetně dodatku ze dne 16. 9. 2021), žalobcův oddací list a rodné listy jeho dětí T. a L., opis z evidence rejstříku trestů, části rozsudků Krajského soudu v Praze sp. zn. 7 T 4/2014 ze dne 23. 6. 2024 a Vrchního soudu v Praze č. j. 12 To 108/2014-6722 ze dne 9. 12. 2014. S podklady pro vydání rozhodnutí byl žalobce seznámen 3. 11. 2021. Napadeným rozhodnutím byla dne 12. 11. 2021 žádost žalobce

zamítnuta pro důvodné nebezpečí, že by účastník řízení mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek.

6. Podstatou sporu mezi stranami soudního řízení je otázka, nakolik trestná činnost žalobce z let 2012-2013 představuje důvodné nebezpečí, že by účastník řízení mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek.
7. Podle § 87k odst. 1 písm. a) CizZ ministerstvo žádost o povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže je důvodné nebezpečí, že by žadatel mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek.
8. Podle čl. 27 odst. 2 Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/38/ES, o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, opatření přijatá z důvodů veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti musí být v souladu se zásadou přiměřenosti a musí být založena výlučně na osobním chování dotyčné osoby. Předchozí odsouzení pro trestný čin samo o sobě přijetí takových opatření neodůvodňuje. Osobní chování dotyčného jednotlivce musí představovat skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti. Odůvodnění, která přímo nesouvisí s dotyčnou osobou nebo souvisejí s generální prevencí, nejsou přípustná.
9. Jádrem argumentace žalovaného spočívá ve skutečnosti, že žalobce byl zapojen do několik měsíců trvající organizované výroby drog a závažnost této kriminality odůvodňuje nebezpečí pro veřejný pořádek do budoucna. Žalovaný v odůvodnění provedl komparaci některých národních úprav trestního postihu drogové kriminality, aby tak podtrhnul její závažnost.
10. Soud se shoduje se žalovaným v tom, že pojem „veřejný pořádek“ je nutno vykládat v kontextu úpravy trvalého pobytu cizince přísněji než v případech jiných. To ostatně plyne z citovaného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 4/2010-151 ze dne 26. 7. 2011, publ. pod č. 2420/2011 Sb. r. NSS. Soud však nepřehlédl, že soud odkázal na čl. 27 shora uvedené směrnice pro výklad tohoto pojmu.
11. Jakkoli nelze bagatelizovat drogovou kriminalitu, soud předně poznamenává, že český, resp. evropský zákonodárce přistupuje k této kriminalitě benevolentněji než mnohé jiné žalovaným citované země. Navíc sama směrnice výslovně nedovoluje, aby odsouzení za trestný čin jakékoli závažnosti mohlo být samo o sobě důvodem k přijetí opatření v zájmu veřejného pořádku. Argumentace pro nevyhovění žádosti dle § 87k odst. 1 písm. a) musí být zaměřena vždy do budoucna, tj. musí dovozovat ze skutkových zjištění reálné, aktuální a závažné nebezpečí pro veřejný pořádek.
12. V nyní projednávaném případě nutno vzít v úvahu skutečnost, že žalobce se trestné činnosti na území ČR dopustil pouze jednou. Jak plyne z obstaraných trestních rozsudků, žalobce již v průběhu trestního řízení zavedl svým chováním důvod pro mimořádné snížení trestu dle § 58 trestního zákona. Následně žije bezúhonně a pro obor trestního práva se osvědčil; neprokáže-li správní orgán opak, musí vycházet z toho, že po spáchání trestného činu vedl žalobce řádný život (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 175/2012-34 ze dne 6. 2. 2013, publ. pod č. 2835/2013 Sb. r. NSS). Navíc z podkladů plyne, že si žalobce našel manželku mimo komunitu, v jejímž rámci spáchal trestnou činnost, a založil rodinu. Správní orgán nepředložil žádnou indicii, která by mohla nasvědčovat nebezpečí budoucího ohrožení veřejného pořádku ze strany žalobce.

13. Lze tedy plně souhlasit se žalovaným, že protiprávní jednání žalobce bylo závažné, nelze však dospět k závěru, že je stále aktuální. Pro zamítnutí žádosti o povolení k trvalému pobytu však je třeba prokázat obojí.
14. Soud proto napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil. Zároveň věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Bude tedy vycházet z toho, že dosud shromážděná skutková zjištění neodůvodňují závěr o aktuálnosti ohrožení veřejného pořádku, v důsledku čehož není naplněna hypotéza pravidla stanoveného v § 87k odst. 1 písm. a) CizZ.
15. Protože v řízení byl plně procesně úspěšný žalobce, vzniklo mu v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení, k jejichž náhradě soud žalovaného zavázal. Náklady řízení žalobce představuje zaplacený soudní poplatek za řízení ve výši 3 000 Kč.
16. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř. týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 30. března 2023

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu